

intumescit iracundia; toties periculum vitæ affert non tantum fortunis, quæ tanto periculo petuntur. Et ipse ita blandiens generi nostro Delphinus, ut videatur esse confors generis, quemadmodum, præter Poëtas, Lucianus quodam loco refert, pinnam in dorso habet, quam ante cum Plinio cultellatam appellavimus, qua vel imprudens carinam perforet. Sumebat autem Card. Henricus cum regno Portugallæ, maris imperium; ut utriusq; imagine, non inconcinne, unam animi anxii sententiam expresse- rit.

I. HIEROGRAPHIA REGVM VTRIVSQUE SICILIÆ, SIMPLEX.

AUREA non Regia tantum Sententia, Nam cui propositum est, omnia tolerare, & patienter ferre; hujus vita nihil moderatius. In moderatione autem, quemadmodum in temperamento colorum, egregia pulchritudo, Venus ipsa, est perpetuus tenor vitæ, quo æquid suavius? Debet autem sapienti esse propositum. Ferendum enim est, quod conditio humana vult: aut hujus arbiter statuit Deus. Jam multum refert, cum ad laudem, tum ad rem ipsam: volens feras aut nolens. Cum sententia congruit pictura. Crux, id est ærumnæ, quæ tamē patientia altæ, in florem germinant oderatiorem Rosa. Et hæc inter spinas crelcit, ne quis mihi in delitiis veram voluptatem quærat. Ad eandem sententiam pertinet scissa ferra rupes, quam minori compendio, fecerit id Annibal, ut Livius commemorat, aceto.

II. Hierographia simplex.

His ducibus, inquit. Quibus, inquires, ducibus? fortitudine inquam, aut potius justitia, qua nihil fortius; utrumq; enim ensis sonat. Et prudentia, quam serpens notat. Rigida certè est, & injusta sæpè justitia; fera & immanis fortitudo; nisi prudentia gubernatrix accedat. Quid autem his ducibus aut quæritur, aut retinetur; sapienter anguis ostendit. Mordicus enim coronam fert regnanti: offert triumphanti.

Reges

Reges utriusque Siciliae

52

Friedericus Neapoli et Sicilia Rex

Ludovicus Andegauensis Neapoli Rex

Renatus Andegauensis Neapoli Rex

Dionisius Tyrannus Neapoli Rex

Volens Renatus Sicilia Rex

III, Hiero-

III. Hierographia simplex.

52. **C**Remavit librorum partem Sibylla, in conspectu Tarquinii Prisci, Prætor Romanus, omnes libros Numæ Pompilii: Athenienses, eius qui de Diis non divina scripisset. Quem horum sequatur Rex, Oedipus divinet, ex eo, quod dicit: Recedant vetera, Prætorem videtur æmulari: qui post tot secula, Numæ commentarios deleuit incendio, Ego ariolor similitudinibus, repudii libellum misisse: & optasse positos odiis finem discordiarum. Nam antiquitatis fuit studiosissimus, & cum de usu feudorum statuit; populi Romani jura non antiquavit.

IV. Hierographia simplex.

Digna Rege sententia, & quæ sententiam exponit libra, Sola enim justitia perpetuat regna & civitates.

V. Hierographia simplex.

Insignia sunt Andegavensia: quibus, sibi & posteris æternam pacem optat, à non cruce, sed Christo crucifixo, qui solus dare pacem, cujus rami circum surgentes sunt germina, & servare potest. Quod autem orbem terræ signent; ad dignitatem facit: Videntur enim cæteros Principatus obscurare.

VI. Hierographia simplex.

Ex Sicilia in continentem Imperium protulit Dionysius: & quas proferre aut non potuit aut nõ voluit, regni ærumnas, familiarium alicui explicavit. Jussu enim lautæ mensæ, inter optatas formas, in rosa accumbere, gladium repente, perforata testudine, supra verticem, de seta equina suspendit. Qua hic re expavescens, cum oculos à fornibus, manus à dapibus cohiberet: furentiq; similis, ex sede, metu exiliret; Rex eum complexus, & leniter arri-dens: hæc meæ delitiæ, quas vulgò mirantur, & tu antè prædicabas, nec aliæ sunt, eoq; graviores, quòd non tantum humanitùs; verum etiam divinitùs multò atrociora impendent.

VII. Hierographia simplex.

Verba sacra, sed militis gloriosi, non Regis prudentis, si fiducia virtutum loquitur: & brachio armato, inermis ratione animis respondet, si verò fiducia Divini præsidii; nec se nec nos fallit.

VIII. Hierographia simplex.

Non præceps in consiliis Renatus, bovem non equum suis decoravit insignibus: quod ille pedetentim, & hoc Gallicè Rex, eò perveniat: quòd hic, si citius, non felicius. Non malè, quod Gallus, cui nationi innata præcipitantia, sic enim dicatur ille animi fervor, laudi non est, & sæpè exitio. Malè, si quis diceret, inter eos, qui natura sunt cunctatiorès. Alii enim calcaribus urgendi: alii coercendi habenis,

Reges